

BADAL

SALİH GÜNDÜZ - RAHMİ GENÇGÖR –
F.YAVUZ BAYRAKDAR – BAYRAM
BUĞRA DURSUN – TAYFUN ÖZTÜRK –
FATİH TEZCE - SALİH MURATOĞLU -
GİLAS MÜLAYİMOVA – OSMAN AKÇAY-
MUHAMMED BARAN ASLAN

BADAL

BAŞYAZI

İnsanın içinden geleni söyleyemediği kadar acı gelen elbette başka şeyler de vardır. Herkes yaşadığını bilir. Dağın ardında bekleyen güneşin de, geceyi aydınlatan ayın da bir vakti zamanı var, bu doğru...

Ne zaman sabah olacak diye perdeyi aralayan hasta da, ay ışığında körebe oynamak isteyen çocuk da bir ıstırap içinde zamanın geçmesini bekliyor olabilir...

İçimizden geleni söyleyememek de böyle bir ıstırap olabilir. Kuşlar kanatlarını kanatarak pervazlara vurabilir, insan da pişmanlıklarını yaşarken gözleri dolabilir, bunlar sadece hayatta kalmanın sonucu...

Bir şeyi yaşıyorsak elbette karşılığı da olacaktır. Bu karşılık bazen olumlu çokça da olumsuz olabilir. Peki, insan ne yapacaktır?

İnsan önce Rabbine sonra kendine sonra şehrine sığınmalıdır.

Gözyaşlarımızı terk etmeyelim. Zira gözyaşlarımız, söyleyip de diyemediğimiz canlı cümlelerimizdir.

Editör

KÜNYE

*Editör Fatih TEZCE

fatihtezce55@gmail.com

www.fatihtezce.com.tr

*facebook / Instagram/ X:
Badal Edebiyat Dergisi

*Mevsimlik dergidir, 3 ayda bir yayımlanır

*Lise öğrencilerinin eserlerine edebi değerine bakılmaksızın öncelik verilir.

*Telif ücreti ödenmez, ücret karşılığı şiir de yayınlanmaz.

*Yönetim yeri: Bafra/SAMSUN

SALİH GÜNDÜZ SEN

Canıma koyduğum kısa cümlesin sen..
İsmin geçince bir yerde..
Sızı gibisin içimde sen..
Sevmek nedir öğrettiğin,
O meşakkatli yolu,
Bir çıkmaz sokağa çevirendin yine sen..
Adına sevda deseler de,
Bir YÜREK yangınıydın sen..

Canıma dokunandın sen..
Uzak ara kentleri birbirine bağlayan,
Sıla köprüleri kuran hasretin adıydın sen..
Baharda çiçek açan çiçeklerin savrulan kokusunda,
Buruk bir ÖZLEM oldun şimdi sen..

Ve bende ki bu yalnızlık korkusu..
Elim ayaklarım bağlı bir sinsilede..
Koşmak isterim ki bir muamma varlığın..

Ah benim ÇARESİZLİK hallerim..
Çareler dilenirken senden,
En acımasız tutkum oldun sen..
Seni anlatmak isteyen ben..
Fırsat vermeyen sen..
İlle de sen..
İlelebet sen..

RAHMİ GENÇGÖR KALMAYAN ZAMAN

Elinden alınmış gibiydi kırlarda üşüyen bulutlar
Her yağmurda parmak izlerin doluyken
Yanık bir türkü söyledin kendime ve kimsesizdin
Gözlerin yaş doluydu sessiz ve gizlice

Her bir çiçeğin matemî gölgesinde saklıdır
Güller ağlıyordu zambaklar ise feryat figan
Dualar ediyordu sabah ezanında kuşlar
Ellerinden sarkıyordu kalmayan zaman...

F.YAVUZ BAYRAKDAR SESİM EMANET SESİNE

*-Yazamadığım tüm şiirlerimi sana adadım/
Seni uzakta bulup kendimi aradım-*

Şehrin içinde kaybolunca ağlayan kırık ışıkları
Gri koynuna alarak uyutur yaramaz sokaklar
Sarı taksilerin korkak, yalnız, acemi yolcuları
Gibi dualarım cesur fakat kayıptır uzaklar

Geceyi dünden kopya çeken şehir nefesinde
Yazamadığım tüm şiirlerimi sana adadım
Sularda, gizli ateşte, resmini sessizce yaktım
Duyduğun doğru, yalnızım, sesim emanet sesine...

BAYRAM BUĞRA DURSUN YAKAMOZLARDA SÖYLENEN

İhtimallerimin en güzeliydin belki de
Seni beklemek yük olmadı hiç
Olur diye yaşattım hep düşlerimde
Yenik düřtüm sana galiba
Yoruldum umut aramaktan da
Seni görmez -senden kaçır- oldum
Bırakıyorum tüm güzel hayallerimi
Bir sahil kenarında güneşin batışında

MUHAMMED BARAN ASLAN SERGÜZEŞT

Gözlerin,
mahşer gibi derindir sevgilim!
Değil mi ki
Ben her zerremle "sen"denim, sendeyim...
Ömrüm, ruhum, ümidim...
Bir bad-ı sabaya kapıldı gitti gençliğim.
Havsalama çakıldı bilmem kaç bin mih!
Mismar diye sakladım öz tabutum için.
Etimin eteğine sindi dünyanın sisi.
Kaç vakit sana göçtü
Bu zir ü zeber benliğim?

Ve senin gözlerin,
Kabristanlar kadar renklidir sevgilim.
Hakikatin renkleriyle boyalıdır gözbebeğin...
Tek gerçeğe sığınan yüreğimin
Gördüğü tek tonudur sessizliğin.
Mazim, atım, şulem ve zulmetim...
Nedendir sen uğruna böyle gölgelenişim?
Merhamet namlı köle çalmaz mı hiç kapını?
Değmez mi pencerene
elleri sergüzeştimin?

FATİH TEZCE

MÜTEMMİM CÜZ / 2

Doğuyor, büyüyor, uçuyor içimde aylakça martılar
Kınalı saçların gibi sallanıyor rüzgârda vapurlar
Gün batarken ben simitle ufalanan zamanım
Seni bir mecazda bekleyen ustalaşmış yabancıyım
Cümle içinde bir harfim, kendimi ararım
Ellerim titrer, utanırım, hep seni hatırlarım

Maviler içinden güllere konan deniz korkusuyla
Aradım seni utanmadım kum yanığı sabahta
Büyümediği mahallede annesini yitiren çocuk yalnızlığıyım
Deniz fenerine vurulmuş akşamdan kalma karartıyım
Uzun yolda, bir şarkında, sesinde, yaralıyım
Sensizim, sessizim; sen yanlışı, ben muammayım

Defterimin son sayfasından yazıyorum sana; elveda
Sesini bin defa unuttuğum loş uykularımda
Sazın son telinde unutulmuş sığınmacı notayım
Şimdi söyle, ben seni kimlerden sorarım
Erik çiçeği erken kopartılmış üzgün ilkbaharım
Mütemmim cüzümsün; senin hayalinle böyle yandım.

SALİH MURATOĞLU

AĞUSTOSTA HÜZÜN

Ağustos, sararmış yaprakların sessiz vedası,
Gölgelere dökülen bir hüznün türküsü,
Yollar boyu savrulur ayrılık,
Rüzgârla fısıldaşır en içli şarkısı.

Sarının en kederli tonuyla süslenir ağaçlar,
Hazanı beklerken hüznülenir yapraklar,
Dalından kopan her bir parça,
Kalbimde yeni bir boşluk açar.

Sen de gittin işte, Ağustos gibi ansızın,
Yolcu ettim seni, sessiz, sızılı bir akşam,
Bilinmez yollara, uzak diyarlara,
Bir sararmış yaprak gibi düştün avuçlarımdan.

GİLAS MÜLAYİMOVA NEYLİREM / 2

Yatıram uykumu alabilmirem
Ağrımı acımı atabilmirem
Evlatlar yanımda tapabilmirem
Men bele dünyanı neylirem axı

Men anayam ömrü böyle geçirdim
Gâh boranla gâh yağışla bitirdim
Arzularım düştü suya itirdim.
Men bele dünyanı neylirem axı

Ben yazmak istedim kırıldı kolum
Kör oldu gözlerim bağlandı yolum
Aziz balalarım kurbanın olum
Men bele dünyanı neylirem axı

Ailemde görmedim hiçbir zaman hürmet
Ne mal istedim nede ki devlet
Ölenden sonra verilen kıymet
Men bele dünyanı neylirem axı

Sevgisiz yaşadım ömrüm karaldı
Bahçadan gül derdim oda saraldı.
Yaşadım bu güzel dünyanı
Zulümden başka bana ne kaldı

Sevgisiz yaşadım var mı elacı
Başından eyy düşür o tahtı tacı
Yaralı ceylanın var mı elacı
Yüce dağ başından buluda benzer

OSMAN AKÇAY MURADIMA ERECEĞİM

Kaybolmadan bende akıl
Gel naz yapma bana takıl
Ayağına değmez çakıl
Yoluna gül sereceğim
Muradıma ereceğim

Bana doğru her gün baksan
Şimşek olup birden çaksan
Çıra gibi beni yaksan
Sanma sakın yereceğim
Muradıma ereceğim

Dertlerime vurdun neşter
Yalnız kalmak felçten beter
Bu aşk bizim için yeter
Sana çiçek dereceğim
Muradıma ereceğim

Doğru olmaz aşk tehiri
Kal gönlümün misafiri
Hiç yapmadan eleştiri
Tüm ömrümü vereceğim
Muradıma ereceğim

TAYFUN ÖZTÜRK

KRAVATSIZ GEMİLER

Gelip geçti başımdan bilmem kaç kavak yeli
Ben bir yerlere gittim atım benim küheylan
Ve sonra baktım düşüm kırk dokuz biraz elli
Her neye göz koydumsa öyle kof öyle yavan

Satır satır çılgınlık yaşam ve biraz ölmek
İlk aşk ilk oruç ilk dert tütünü ilk soluyuş
Bir yüzün silinmesi pencereler uzaklar
Bir ev varmış sağ omzu belki de bir ev yokmuş

Kalmadı kavgam benim belki de hiç olmadı
Sonra bulutlar koyu rüzgâr haşin hem katı
Uyandım karanlık bir uykudandır uyandım
Ölüm var ya onun ta ensesine abandım